

Arrest

nr. 324 841 van 9 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door X en X, op 30 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar ouders en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 21 november 2022 samen met zijn ouders. Op 23 november 2022 verzoeken verzoekers ouders om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed worden ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, te zijn ingediend. Op 24 maart 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers ouders tot de kennelijke ongegrondheid van hun beschermingsverzoeken en internationale bescherming wordt geweigerd. Op 11 juli 2024 wordt het door verzoekers ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 22 november 2024 dienen verzoekers ouders in naam van verzoeker, als begeleide minderjarige, een verzoek om internationale bescherming in. Op 23 december 2024 neemt de commissaris-generaal een

beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Jouw moeder (D. T.; CG: xx/xxxxxx) verklaarde in jouw hoofde het volgende: Je bent geboren op 14/11/2019 in Tbilisi en bezit de Georgische nationaliteit. Je ouders behoren niet tot de traditionele christelijkorthodoxe geloofsovertuiging, maar bekeerden zich al voor jouw geboorte, rond de jaren 2010, tot het shivaïsme. Op 21/11/2022 verliet je samen met je vader en moeder Georgië.

Jouw ouders dienden op 23/11/2022 een verzoek om internationale bescherming in in België dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze haalden aan de jullie Georgië hebben verlaten omwille van de vele pesterijen en discriminatie waarvan jullie gezin de afgelopen jaren het slachtoffer was. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) verklaarde hun verzoek op 24 maart 2023 kennelijk ongegrond. Het beroep dat je ouders tegen deze beslissing aantekenden werd op 11 juli 2024 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Op 22 november 2024 dienden jouw ouders in jouw hoofde een verzoek om internationale bescherming in. Je moeder herhaalt dat jullie gezinsleden constant gevisieerd worden omwille van jullie religieuze overtuiging. Dit gebeurde zowel in Georgië, alsook in België door de Georgiërs in het opvangcentrum. Jij ervaart hierdoor heel veel stress, hetgeen heeft geresulteerd in verschillende gedragsproblemen. Jouw ouders gingen hiervoor reeds naar een dokter in Georgië die een rustige en stabiele omgeving voor jou aanraade. Ook hier in België werd je een tijd lang opgevolgd door een Belgische psycholoog en daarna via onlinesessies door een Georgische psycholoog. Je moeder vreest dat je gedragsproblemen zullen verergeren zo lang je in de buurt van andere Georgiërs blijft. Daarnaast wijst ze er op dat de scholen in Georgië onvoldoende aangepast zijn om rekening te kunnen houden met jouw gedragsproblemen.

Ter staving van jouw verzoek legde je moeder de volgende documenten voor: verschillende psychologische rapporten met betrekking tot jouw gedragsproblemen in België, screenshots van op Facebook van posts van je ouders over hun religie, een verslag van een Georgische psycholoog over jouw toestand, bewijsstukken van je moeder haar telefoongegevens in Georgië, een brief van de sociaal assistent in het opvangcentrum, screenshots van bedreigingen aan jouw ouders door andere Georgiërs in België, een geschreven getuigenis van je moeder, psychologische attesten van je ouders, en een USB-stick met daarop dezelfde screenshots als diegene die worden neergelegd, alsook een geluidsopname van een incident in het opvangcentrum.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Het CGVS oordeelde dat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Jouw beide ouders waren aanwezig op het CGVS op de dag van jouw onderhoud. Ze kozen er voor om je moeder in jouw hoofde verklaringen af te laten leggen. Ook je advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit de verklaringen van je moeder op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming, waarvoor de beslissing

al definitief is. Zo herhaalde je moeder dat jullie gezin constant gevisieerd wordt door andere Georgiërs omwille van jullie religieuze overtuiging. Ze vertelt hierbij over incidenten in Georgië met bloedverwanten die tegen jullie schreeuwden en gemene opmerkingen maakten (CGVS, p.6-7), of ouders van andere kinderen die hun kind niet meer met jou zouden laten spelen zodra ze hoorden dat jullie geen christenen waren (CGVS.7). Hierbij moet worden opgemerkt dat in het kader van jouw ouders hun eigen verzoek tot internationale bescherming geoordeeld werd dat er geen sprake is van wijdverspreide vervolging van religieuze minderheden in Georgië. De concrete problemen van je familie werden bovendien onvoldoende ernstig bevonden om een nood aan bescherming aan te tonen en vallen daardoor buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot werd ook geoordeeld dat zelfs indien de problemen in de toekomst ernstiger zouden worden, jouw ouders niet aantonen dat ze in dat geval niet zouden kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten. Het gegeven dat je moeder naar aanleiding van jouw verzoek tot internationale bescherming aanhaalt dat de problemen van je ouders een belangrijke impact hebben op jouw psychologische toestand en hierdoor ook een vrees voor vervolging in jouw hoofde doen ontstaan, verandert niets aan bovenstaande redenering.

Wat betreft de nieuwe problemen die je moeder aanhaalt in jouw hoofde, met name de problemen met Georgiërs in het opvangcentrum, dient het volgende opgemerkt te worden. Jouw moeder vertelt dat er verschillende incidenten zijn geweest in het opvangcentrum met andere Georgiërs. Zo zouden zij geld van jullie gestolen hebben uit jullie kamer, zouden ze jullie standbeeld van Ganesha hebben kapot gemaakt, zouden ze jullie verwijten maken omdat jullie niet deelnamen aan de kerstviering, jullie uitsluiten en bedreigen (CGVS, p.5-6). Al deze gebeurtenissen zouden een zeer negatieve impact hebben op jouw mentale welzijn omdat je nog te jong bent om te snappen wat er aan de hand is. Sinds een incident op 7 januari van dit jaar (i.e. Georgische kerst), waarbij een minderjarige Georgiër in het centrum met opzet veel lawaai maakte laat op de avond en jouw vader probeerde uit te dagen tot een gevecht, werd jullie gezin in een andere kamer geplaatst in het opvangcentrum, weg van de andere Georgiërs (CGVS, p.6). Hoewel bovenstaande gebeurtenissen betreurenswaardig zijn en zulks gedrag door het CGVS ook sterk wordt afgekeurd, zijn deze feiten niet ernstig genoeg om aanleiding te kunnen geven tot een nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling wordt bevestigd door het feit dat je ouders hier in België geen klacht hebben ingediend bij de politie omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p.5). Bovendien haalt je moeder geen duidelijke vrees aan in jouw hoofde omwille van bovenstaande incidenten bij terugkeer naar Georgië, maar beperkt ze zich ertoe om algemeen te stellen dat er overal waar er Georgiërs zijn problemen zijn (CGVS, p.5).

Zelfs indien de problemen met andere Georgiërs in de toekomst nog zouden escaleren, dan nog dient er op gewezen te worden dat gelet op de meest recente informatie waarover het CGVS beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming gedaan in het kader het verzoek tot internationale bescherming in hoofde van jouw ouders onveranderd blijft.

Betreffende de verklaring van je moeder dat er in Georgië een ander schoolsysteem is dan in België en er daardoor geen aangepast onderwijs kan worden voorzien voor jouw vermoedelijke ADHD-stoornis (CGVS, p. 6), dient eveneens te worden opgemerkt dat deze problemen buiten het toepassingsgebied vallen van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Deze redenen houden geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin vormen deze problemen een reëel risico op ernstige schade die de toekenning van subsidiaire bescherming zouden noodzaken.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die jouw moeder voor jou voorlegde vermogen niet om bovenstaande vaststellingen om te buigen. De psychologische rapporten, opgesteld door de Belgische psycholoog R. M. S., concluderen dat jij verschillende symptomen vertoont van een aandachtsdeficiëntie-hyperactiviteitsstoornis (ADHD), waaronder problemen met stilzitten, aandachtsproblemen, angst om alleen te zijn, enzovoort. Het attest stelt ook dat je dit gedrag ontwikkeld hebt om jezelf te beschermen tegen de aanvallen die je hebt ondergaan in je land van herkomst. Ook het verslag van de Georgische psycholoog, L. A., vermeldt slaapproblemen en agitatie ten gevolge van de emotionele en sociale druk op jouw ouders. Hierbij dient echter te worden opgemerkt dat dergelijke psychologische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin een patiënt zijn psychologische problemen opliep. Een arts of psycholoog doet weliswaar vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. De screenshots op Facebook van posts van je ouders over hun religie bevestigen dat zij aanhangers zijn van shivaïsme, hetgeen op zich niet in twijfel wordt getrokken. De bewijsstukken van je moeder haar

telefoongegevens bewijzen slechts dat zij op een bepaald moment in Georgië het noodnummer heeft gebeld, echter zonder dat dit enig bewijs vormt van de reden laat staan de ernst van de problemen waarvoor zij de noodcentrale belde. De psychologische attesten van je ouders hebben geen betrekking op jouw eigen vrees voor vervolging in Georgië. De brief van de sociaal assistent in het opvangcentrum vermeldt dat er onenigheid is tussen jouw gezin en de andere bewoners van het opvangcentrum, hetgeen evenmin in twijfel wordt getrokken in deze beslissing. De screenshots van bedreigingen door de Georgiërs in het centrum en de USB-stick met daarop een geluidsopname van een andere Georgiër in het centrum die jouw vader beledigt, vormen eveneens een begin van bewijs van de problemen die jullie gezin kent in het opvangcentrum. Echter zijn deze problemen, zoals hierboven reeds werd aangestipt, onvoldoende ernstig om aanleiding te kunnen geven tot het toekennen van een internationale beschermingsstatus. Tot slot, de getuigenis van je moeder, waarin ze alle problemen nog eens opschrijft en uitlegt, betreft een subjectieve weergave van haar eigen verhaal, hetgeen uiteraard geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker merkt vooreerst op dat krachtens artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van die wet moet worden genomen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. Hij meent dat deze termijn *in casu* niet werd gehonoreerd en dat bijgevolg de bestreden beslissing genomen werd in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Door de bestreden beslissing alsnog op dit artikel te baseren, schendt de commissaris-generaal volgens verzoeker artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Bovendien schendt de bestreden beslissing volgens verzoeker de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, zoals door hem verder wordt toegelicht.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en verwijt de verwerende partij andermaal dat niet wordt uiteengezet waarom de wettelijk voorziene termijn niet kon worden gerespecteerd.

Verzoeker geeft voorts aan het niet eens te zijn met het inhoudelijk oordeel in de bestreden beslissing en hij betwist dat *in casu* op een rechtmatige wijze toepassing is gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

In dit verband merkt verzoeker eerst op dat zijn feitelijke situatie en die van zijn ouders met elkaar in verband staan en dat de vrees die zijn moeder heeft geuit tevens in zijn hoofde geldt, maar dat evenwel onvoldoende rekening is gehouden met zijn specifieke, kwetsbare (precaire) situatie en dat de door hem aangehaalde elementen geenszins volledig overlappen met de door zijn moeder aangehaalde elementen. Hij wijst er verder op dat hij behoort tot een gezin, dat hij slechts kortstondig in Georgië verbleef en dat hij derhalve een jonge minderjarige is met onbestaande contacten in Georgië. Hij is afhankelijk van zijn familie om te voorzien in zijn basisbehoeften en dreigt bij terugkeer terecht te komen in een uiterst precaire situatie. Hij bevindt zich bovendien in een erg zwakke (kwetsbare) situatie, zowel op sociaal als economisch vlak. Hij is vervreemd geraakt van de samenleving in Georgië en heeft doorheen zijn langdurig verblijf in België een erg westerse

levensstijl ontwikkeld. Hij stelt dat hij voor zijn vertrek uit Georgië, waar hij slechts drie jaar verbleef, niet gevormd was naar de Georgische gebruiken, waarden en normen en dat hij zijn verdere adolescentie, vormende jaren die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, doormaakte buiten Georgië en in België. Nog volgens verzoeker blijkt dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld. Hij meent dat hij sinds zijn aankomst in België is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Er kan dan ook minstens worden aangenomen dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Verzoeker betoogt dat hij zich hierdoor een levensstijl heeft eigen gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Georgië, minstens wordt hij als een “*westerling*” beschouwd door zijn persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Georgië. Verzoeker heeft door zijn jarenlange afwezigheid uit Georgië geen ervaring of kennis meer over hoe zij zich dient te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving. De vrees van verzoeker is daarnaast gericht op zijn langdurig verblijf in Europa, waardoor hij geacht wordt een zekere welstand tot stand te hebben gebracht (of minstens zijn familie) en hij zich een levensstijl heeft eigen gemaakt die afwijkt van de heersende cultuur in Georgië. Verzoeker is een bijzonder kwetsbare jongere. Hij ervaart zeer veel stress, hetgeen heeft geresulteerd in verschillende gedragsproblemen. Hij verkreeg hierdoor de bijstand van een psycholoog. Al deze elementen vormen de persoonlijke vrees die verzoeker eveneens heeft bij een terugkeer naar Georgië. Bovendien wijst verzoeker er tevens op dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (vgl. artikel 3 van het EVRM). Dit is het geval wanneer de verzoeker buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om terecht zal komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften (zoals voedsel, hygiëne en huisvesting), waardoor hij in een toestand van achterstelling terecht zal komen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 282-284; EHRM 11 januari 2007, nr. 1948/04, Salah Sheekh / Nederland, § 137; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254).

Verzoeker besluit dat uit het voorgaande blijkt dat de situatie van hem als minderjarige verschillend is ten aanzien van de eerder genomen beslissing over het verzoek tot internationale bescherming van zijn alleenstaande moeder. De aangehaalde (nieuwe) feiten rechtvaardigen een apart verzoek tot internationale bescherming en er ligt een schending voor van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoeker vraagt de Raad op basis van het voorgaande in hoofdorde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te zenden naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), in subsidiaire orde om hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en, in uiterst ondergeschikte orde, om hem subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Op 19 maart 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar de COI Focus “*Georgië algemene situatie*” van 12 februari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn.

Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet. Voorts acht verzoeker artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden, doch geeft hij evenmin enige toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 1 van deze wet, dat het toepassingsgebied ervan omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

2.3.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing houdt bovendien geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.4. Artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het eerste lid, 6° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn werden genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden en/of wanneer de commissaris-generaal niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker toont, waar hij stelt dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, verder in het geheel niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure, nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen, louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande toont verzoeker evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtzoekende gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel ook niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont, gelet op het voormelde, op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen kan verzoeker verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij te dezen de verplichting met zich zou meebrengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn, bepaald in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet, niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten

grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

In dit kader kan, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent het overschrijden van de termijn vervat in artikel 57/6, § 3, derde lid, van de Vreemdelingenwet, vooreerst worden opgemerkt dat de motiveringsplicht, dit in tegenstelling met wat verzoeker beargumenteert, in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om in de beslissing gegrond op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet en in het geval de voormelde termijn niet werd gerespecteerd uit te leggen of te motiveren waarom de voormelde termijn niet kon worden nageleefd.

2.3.6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht, noch betwist waar terecht wordt gesteld dat aan de in zijn hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.7. Verzoeker, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 23 december 2024, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.8. Na grondige lezing van het dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Uit het administratief dossier blijkt dat de ouders van verzoeker op 23 november 2022 elk een verzoek om internationale bescherming indienden, waarin op 24 maart 2023 door de commissaris-generaal werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid en waarbij internationale bescherming werd geweigerd. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep werd bij arrest nr. 309 701 van de Raad van 11 juli 2024 verworpen. Deze beslissingen en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

Verder blijkt uit het administratief dossier en de verklaringen van verzoekers moeder bij het commissariaat-generaal dat het eigen verzoek om internationale bescherming van verzoeker deels berust op dezelfde gronden die zijn ouders zelf reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken en waarvoor de beslissing, zo weze herhaald, al definitief is. Verzoekers moeder herhaalde dat het gezin constant geïsoleerd wordt door andere Georgiërs omwille van hun religieuze overtuiging, het shivaïsme. Zij vertelde hierbij over incidenten in Georgië met bloedverwanten die tegen hen schreeuwden en gemene opmerkingen maakten of ouders van andere kinderen die hun kind niet meer met verzoeker zouden laten spelen zodra ze hoorden dat zij geen christenen waren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-7). In het kader van de beschermingsverzoeken van verzoekers ouders (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 2) werd in dit verband reeds geoordeeld dat er geen sprake is van wijdverspreide vervolging van religieuze minderheden in Georgië, hetgeen bevestiging vindt in de recentste COI Focus “Georgië Algemene situatie” van 12 februari 2025 zoals ter kennis gebracht in de aanvullende nota van de verwerende partij. Verder werd geoordeeld dat de concrete problemen van verzoekers familie bovendien onvoldoende ernstig waren om een nood aan internationale bescherming aan te tonen en waardoor deze buiten het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève en de definitie van subsidiaire bescherming vallen. Tot slot werd ook geoordeeld dat, zelfs indien de problemen in de toekomst erger zouden worden, verzoekers ouders niet aantoonden dat zij in dat geval niet zouden kunnen rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten.

Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn ouders reeds aanhaalden ter staving van hun beschermingsverzoeken en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stipt aan dat huidige verzoek om internationale bescherming van het kind en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de verzoeken van zijn ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoeker gelden.

De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar deze stelt dat het gegeven, dat verzoekers moeder naar aanleiding van verzoekers verzoek om internationale bescherming aanhaalt dat de problemen van de ouders een belangrijke impact hebben op zijn psychologische toestand en hierdoor ook een vrees voor vervolging in zijn hoofde doen ontstaan, niets verandert aan bovenstaande redenering.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij poneert dat onvoldoende rekening is gehouden met zijn specifieke, kwetsbare situatie op basis van zijn huidige situatie. Wat betreft de nieuwe problemen die verzoekers moeder in zijn hoofde aanhaalde, met name de problemen en incidenten met Georgiërs in het opvangcentrum (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5-6), wordt in de bestreden beslissing immers op goede gronden als volgt overwogen:

“Wat betreft de nieuwe problemen die je moeder aanhaalt in jouw hoofde, met name de problemen met Georgiërs in het opvangcentrum, dient het volgende opgemerkt te worden. Jouw moeder vertelt dat er verschillende incidenten zijn geweest in het opvangcentrum met andere Georgiërs. Zo zouden zij geld van jullie gestolen hebben uit jullie kamer, zouden ze jullie standbeeld van Ganesha hebben kapot gemaakt, zouden ze jullie verwijten maken omdat jullie niet deelnamen aan de kerstviering, jullie uitsluiten en bedreigen (CGVS, p.5-6). Al deze gebeurtenissen zouden een zeer negatieve impact hebben op jouw mentale welzijn omdat je nog te jong bent om te snappen wat er aan de hand is. Sinds een incident op 7 januari van dit jaar (i.e. Georgische kerst), waarbij een minderjarige Georgiër in het centrum met opzet veel lawaai maakte laat op de avond en jouw vader probeerde uit te dagen tot een gevecht, werd jullie gezin in een andere kamer geplaatst in het opvangcentrum, weg van de andere Georgiërs (CGVS, p.6). Hoewel bovenstaande gebeurtenissen betreurenswaardig zijn en zulks gedrag door het CGVS ook sterk wordt afgekeurd, zijn deze feiten niet ernstig genoeg om aanleiding te kunnen geven tot een nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling wordt bevestigd door het feit dat je ouders hier in België geen klacht hebben ingediend bij de politie omwille van deze gebeurtenissen (CGVS, p.5). Bovendien haalt je moeder geen duidelijke vrees aan in jouw hoofde omwille van bovenstaande incidenten bij terugkeer naar Georgië, maar beperkt ze zich ertoe om algemeen te stellen dat er overal waar er Georgiërs zijn problemen zijn (CGVS, p.5).”

De Raad acht deze overwegingen pertinent en draagkrachtig en stelt vast dat deze in het verzoekschrift volledig ongemoeid worden gelaten. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden

beslissing, die bijdragen aan het besluit dat verzoeker geen specifieke en individuele elementen aanbrengt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het volgende inzake het voorhanden zijn van nationale bescherming:

*“Zelfs indien de problemen met andere Georgiërs in de toekomst nog zouden escaleren, dan nog dient er op gewezen te worden dat gelet op de meest recente informatie waarover het CGVS beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming gedaan in het kader het verzoek tot internationale bescherming in hoofde van jouw ouders onveranderd blijft.”*

De Raad stelt vast dat deze conclusie, ook na lezing van de meest recente COI Focus van 12 februari 2025, zoals ter kennis gebracht door de verwerende partij bij haar aanvullende nota, ongewijzigd blijft, minstens toont verzoeker het tegendeel niet aan en onderneemt hij zelfs daar niet de minste poging toe.

Tot slot, wat betreft de verklaring van verzoekers moeder dat er in Georgië een ander schoolsysteem is dan in België en er daardoor geen aangepast onderwijs kan worden voorzien voor zijn vermoedelijke ADHD-stoornis (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5), wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat *“deze problemen buiten het toepassingsgebied vallen van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Deze redenen houden geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin vormen deze problemen een reëel risico op ernstige schade die de toekenning van subsidiaire bescherming zouden noodzaken.”*

Inzake de medische problemen van verzoeker werd ten andere in het kader van de beschermingsverzoeken van zijn ouders reeds gesteld dat deze geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria, vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en dat zij zich voor de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de daartoe geëigende procedure, een aanvraag voor machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in zijn map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens geenszins worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan al hetgeen voorafgaat.

Verzoeker toont verder in het geheel niet aan dat hij omwille van het gegeven dat hij verwesterd zou zijn en vertrouwd zou zijn met de in België geldende waarden, normen en gewoontes niet meer zou kunnen terugkeren naar en niet meer zou kunnen aarden in zijn land van herkomst; laat staan dat hij aannemelijk zou maken dat hij daardoor ook maar iets zou dienen te vrezen. Waar niet wordt betwist dat verzoeker zich inmiddels twee jaar in België bevindt, duidt dit er niet op dat hij fundamentele westerse normen en waarden zou hebben geïnternaliseerd, derwijze dat deze deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit of morele integriteit. Evenmin kan op basis hiervan worden aangenomen dat hij zich bij terugkeer naar Georgië niet meer zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende sociale regels en verwachtingen. Dit wordt overigens ook niet geconcretiseerd, noch wordt op enerlei wijze aangetoond of uiteengezet op welke wijze de heersende waarden en normen in zijn land van herkomst zouden afwijken van of in strijd zouden zijn met de waarden en normen zoals deze gelden in België. Voorts dient te worden opgemerkt dat verzoeker in dit kader evenmin preciseert, concretiseert of aantoonst welke van zijn persoonlijke waarden en normen niet (langer) zouden stroken met de waarden en normen die gelden in Georgië. Evenmin toont hij aan waarom dit zo zou zijn. Waar verzoeker stelt dat *“uit de stukken uit het dossier en de verklaringen van verzoeker blijkt dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld”*, is het voor de Raad niet duidelijk, en verzoeker licht niet verder toe, om welke personen en stukken uit het dossier het zou gaan. In elk geval dient te worden vastgesteld dat verzoeker gedurende zijn verblijf in België steeds deel is blijven uitmaken van zijn Georgische familie, waarop hij ook zelf wijst in zijn verzoekschrift. Waar verzoeker opwerpt dat hij zijn verdere adolescentie in België heeft meegemaakt, wijst de Raad erop dat verzoeker op heden nog steeds maar vijf jaar oud is en dat hij zich aldus niet bevindt in de jaren van adolescentie, zijnde essentiële jaren in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van normen en waarden. Zelfs indien kan worden aangenomen dat hij in zijn dagelijks leven noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen wordt geconfronteerd, kan hieruit niet worden afgeleid dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er sprake is van gewijzigde opvattingen, een gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als

fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Georgië geldende beperkingen. Verzoeker laat na om *in concreto* aan te tonen dat hij zich ondertussen westerse gedragingen of opvattingen eigen heeft gemaakt, noch toont hij aan dat zijn vermeende gewijzigde gedragingen en opvattingen hem bij terugkeer naar Georgië zullen blootstellen aan een reëel risico om te worden gepercipieerd als “*aangetast door westerse waarden en normen*” én dat hij om die reden zal worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zal lijden zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker maakt dan ook in het geheel niet aannemelijk dat het loutere gegeven dat hij twee jaar in België heeft gewoond hem als persoon dusdanig zou hebben gevormd dat hij niet opnieuw zou kunnen aarden binnen en/of zich niet opnieuw kan aanpassen aan de Georgische maatschappij en de aldaar heersende normen, waarden en gewoontes. Gelet op zijn jeugdige leeftijd en in acht genomen dat zijn ouders hem daarbij met raad en daad kunnen bijstaan, kan bovendien niet worden ingezien waarom verzoeker zich niet eenvoudigweg (opnieuw) zou kunnen conformeren aan de gebruiken, normen en levenswijze aldaar. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat het loutere gegeven dat hij bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren bij een terugkeer naar en verblijf in Georgië in zijn hoofde zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert wanneer hij zich begeeft naar zijn land en regio van herkomst. Dat verzoeker daarbij, zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden en bijvoorbeeld de taal nog zou moeten leren schrijven is, te meer gelet op de mogelijkheden tot ondersteuning waarover hij gelet op het voorgaande beschikt, onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Verzoeker stelt verder in zijn verzoekschrift dat ook socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling en voert aan dat hij bij een terugkeer naar Georgië terecht dreigt te komen in een uiterst precaire situatie en dat hij zich bovendien bevindt in een erg zwakke (kwetsbare) situatie, zowel op sociaal als economisch vlak. De Raad merkt op dat socio-economische overwegingen niet zonder meer onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vallen. Er is daartoe een opzettelijk gedrag van een actor vereist. Er blijkt niet dat verzoeker(s) gezin in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont met zijn summier betoog niet aan dat het gezin waartoe hij behoort in Georgië door enige andere actor op intentionele wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zouden kunnen voorzien in hun elementaire levensbehoeften. Dat hij voor zijn basisbehoeften afhankelijk is van zijn familie, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Verzoeker toont verder ook hoegenaamd niet aan dat hijzelf en/of zijn gezin zich heden en louter ten gevolge van hun verblijf in Europa zouden bevinden in een dermate penibele pecuniaire situatie dat zij bij een terugkeer naar Georgië geen toegang zouden hebben tot de nodige basisvoorzieningen en-behoeften. Evenmin toont hij aan dat, zo zulks al zou kunnen worden aangenomen, *quod non*, hij en zijn ouders om hieraan tegemoet te komen geen beroep zouden kunnen doen op de nodige bijstand, hulp en ondersteuning van de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten en organisaties.

In het verzoekschrift wordt voorts opgemerkt dat verzoeker slechts kortstondig in Georgië heeft verblijven, te weten drie jaar, doch niet toegelicht, laat staan aangetoond wie of wat hij er daarom dient te vrezen. Dat hij slechts drie jaar in Georgië heeft verbleven, houdt hoe dan ook geen verband met artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, dat naar artikel 1 van het Verdrag van Genève verwijst, en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, en maakt dan ook geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op ernstige schade uit.

Het feit dat verzoeker samen met zijn ouders hier in België in een opvangcentrum verblijft, heeft louter betrekking op hun situatie hier in België, doch niet op die in en bij terugkeer naar Georgië.

2.3.9. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.10. Aangezien niet blijkt dat *in casu* ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming, voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de

Vreemdelingenwet en artikel 1 van het Verdrag van Genève. De aangevoerde schending van deze artikelen is derhalve niet dienstig.

2.3.11. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder bij het commissariaat-generaal in zijn naam werd gehoord omdat hij zelf te jong was om gehoord te worden. Tijdens dit onderhoud kreeg zijn moeder de mogelijkheid de vluchtmotieven uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgische machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.12. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenfinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.14. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. ALLISON, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

T. ALLISON

V. SERBRUYNS